ความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยของผู้นำชุมชนในอำเภอนบพิตำ จังหวัดนครศรีธรรมราช

The Democratic Regime Community Leaders Citizenship in Nopphitam District of Nakhon Si Thammarat Province

ชนิกานต์ ใสยเกื้อ*, ธารินี จริยาปยุกต์เลิศ และจุมพล หนิมพานิช
Chanikan Saikuea*, Tharinee Jariyapayuklert and Jumpol Nimpanich

Received: 6 September 2022, Revised: 22 May 2023, Accepted: 25 May 2023

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาระดับความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยของผู้นำชุมชนในอำเภอนบพิตำ จังหวัดนครศรีธรรมราช (2) เพื่อเปรียบเทียบความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยของผู้นำชุมชนในอำเภอนบพิตำ จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยการกล่อมเกลาทางการเมือง (3) เพื่อหาข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยของผู้นำชุมชนในอำเภอนบพิตำ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยมีกลุ่มตัวอย่างที่วิจัย คือ ผู้นำชุมชน ซึ่งได้แก่ กำนัน สารวัตรกำนัน แพทย์ประจำตำบล ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน และผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สถิติที่ใช้ ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่าที (t–test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว F–test (One -Way ANOVA) โดยใช้การวิจัยเชิงปริมาณ

ผลการศึกษาพบว่า (1) พฤติกรรมความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยของผู้นำชุมชนในอำเภอนบพิตำ จังหวัดนครศรีธรรมราช อยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ =4.21) ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้ (2) เปรียบเทียบความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยของผู้นำชุมชนในอำเภอนบพิตำ จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยการกล่อมเกลาทางการเมืองพบว่า เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา ระยะเวลาที่อยู่ในตำแหน่งที่ต่างกัน มีระดับความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่วางไว้ โดยรายได้เฉลี่ยต่อเดือน, ตำแหน่งในชุมชน และปัจจัยกล่อมเกลาทางการเมืองที่ต่างกัน มีระดับความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่วางไว้

*ผู้ประสานงานหลัก (Corresponding Author)
E-mail : chanikarn_sai@nstru.ac.th

(3) เสนอแนะแนวทางการพัฒนาความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยของผู้นำชุมชนในอำเภอนบพิตำ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยการสร้างหลักสูตรอบรมระยะสั้นต้นแบบสำหรับผู้นำชุมชน

คำสำคัญ : ความเป็นพลเมือง, ประชาธิปไตย, ผู้นำชุมชน

Abstract

The research aimed to (1) study the levels of democratic Regime Community Leaders Citizenship in Nopphitam District of Nakhon Si Thammarat Province (2) to compare the democratic Regime Community Leaders Citizenship classified by individual and political implanting factors (3) to seek for suggestive recommendations to develop the democratic Regime Community Leaders Citizenship in Nopphitam District of Nakhon Si Thammarat Province. The target groups were community leaders ; including, Sub-District Heads, Sub-District Inspectors, Sub-District doctors, villages Heads, villages assistants and Sub-District Administrative Organizations administrators. The statistics used/ were percentage, mean, S.D., t-test, F- test (One way ANOVA) A questionnaired was used as a tool.

The finding were 1) level of the democratic Regime Community Leaders Citizenship's behaviors were high ($\overline{X}$ =4.21); which accepted the hypothesis 2) the comparison of the citizenship of the community leaders classified by individual and polical implanting found that gender, age, status, education and positions different taken found no different in terns of the democratic Regime Community Leaders Citizenship; which rejected the hypothesis definitely. Different income per month, present positions and political implanting affected the levels of the citizenship differently, and the hypothesis was met 3) the model suggestive of recommendations was a role community leaders short-course training.

Keywords : Citizenship, Democracy, community leaders

*ผู้ประสานงานหลัก (Corresponding Author)
E-mail : chanikarn_sai@nstru.ac.th

บทนำ

ตั้งแต่ปีค.ศ. 1970 เป็นต้นมา ประเทศทั่วโลกต่างพากันเดินเข้าสู่กระแสประชาธิปไตย อย่างที่เราเห็นหลายประเทศในแถบลาตินอเมริกาได้เปลี่ยนผ่านจากระบอบเผด็จการทหารมาสู่ระบอบประชาธิปไตย และหลังจากยุคสงครามเย็น ประเทศในยุโรปตะวันออกได้เดินตามรอยประชาธิปไตยเช่นกัน ข้อมูลจาก Freedom House ที่ทำการตรวจสอบประชาธิปไตยและอิสรภาพทั่วโลกชี้ว่า จำนวนประเทศที่ถูกนับว่าเป็นประเทศที่มีอิสรภาพนั้นพุ่งสูงขึ้นอย่างรวดเร็วในช่วงปีค.ศ. 1970 จนถึงช่วงต้นของศตวรรษที่ 21 ทำให้บรรดาประเทศที่ยึดถืออุดมการณ์ประชาธิปไตยเสรีนิยม (Liberal Democracy) อย่างสหรัฐอเมริกา ยุโรปตะวันตก และออสเตรเลีย กลายเป็นผู้ชนะทางอุดมการณ์อย่างไม่มีวี่แววว่าจะมีอุดมการณ์ใดมาโค่นล้มได้ แต่แล้วเมื่อปีค.ศ. 2005 ตัวเลขจาก Freedom House สะท้อนให้เห็นว่า ในแต่ละปีอิสรภาพทั่วโลกเริ่มลดลง จนเกิดคำถามว่านี่เป็นเพียงปรากฏการณ์ชั่วคราวหรือจะเป็นการเปลี่ยนแปลงที่สะท้อนนัยยะสำคัญ จากการสอบถามคนที่เกิดตั้งแต่ในช่วงปีค.ศ. 1930 จนถึงปี ค.ศ. 1980 พบว่าคนรุ่นหลังตั้งแต่ช่วงปีค.ศ. 1950 เป็นต้นมา เห็นความสำคัญของระบอบประชาธิปไตยลดลง (กานท์กลอน รักธรรม, 2560)

ข้อมูลจาก Journal of Democracy ที่พบว่า คนอเมริกันรุ่นก่อน 43 % มองว่า การโค่นล้มรัฐบาลที่ไร้ประสิทธิภาพและแทนที่ด้วยระบอบทหารนั้น ไม่ใช่วิธีการที่ถูกต้องและชอบธรรมแต่คนยุคใหม่ เพียง 19 % ที่เห็นด้วยกับความคิดนี้ เช่นเดียวกับวัยรุ่นในยุโรปที่เห็นด้วยกับความคิดนี้น้อยลงเช่นกัน และอย่างน้อยที่สุดผลการศึกษานี้ทำให้เราเกิดคำถามว่า ประชาธิปไตยในประเทศไทยที่ ไม่แข็งแรงเต็มไปด้วยนักการเมืองที่โกงกินจนนำไปสู่การรัฐประหารนั้นคือทางออกที่แท้จริงหรือไม่ โดยเฉพาะร่างรัฐธรรมนูญฉบับล่าสุดที่ถูกวิพากษ์วิจารณ์ว่าเป็นฉบับที่ต่ออายุอำนาจของทหารแต่ลดอำนาจของนักการเมือง และป้องกันการ คอร์รัปชันเป็นวิธีการรักษาอาการป่วยของ ‘ประชาธิปไตย’ ที่ตรงจุดหรือเปล่า (กานท์กลอน รักธรรม, 2560) ประเทศไทยมีเหตุการณ์นองเลือดมาแล้ว 4 ครั้ง คือ เหตุการณ์ 14 ตุลาคม พ.ศ. 2516 (มีผู้เสียชีวิต 72 คน) เหตุการณ์ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2519 (มีผู้เสียชีวิต 46 คน) เหตุการณ์พฤษภาคม พ.ศ. 2535 (มีผู้เสียชีวิต 44 คน และสูญหายอีกหลายร้อยคน) และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเดือนเมษายน - เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2553 นั้นเป็นครั้งที่สี่ (มีผู้เสียชีวิต 92 คน) และถ้านับเหตุการณ์ความขัดแย้งตั้งแต่เดือนพฤศจิกายนปีพ.ศ. 2556 จนถึงก่อนเกิดการยึดอำนาจวันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ. 2557

*ผู้ประสานงานหลัก (Corresponding Author)
E-mail : chanikarn_sai@nstru.ac.th

เข้าไปด้วย (ที่มีผู้เสียชีวิตทั้งสองฝ่ายกับเด็กและผู้ที่ไม่เกี่ยวข้องรวมกัน 30 คน) ก็จะเป็นครั้งที่ห้า คำถามคือ นั่นจะเป็นครั้งสุดท้ายที่เราจะฆ่ากันเพราะความขัดแย้งทางการเมืองหรือไม่ ทำไมประชาธิปไตยที่ประสบความสำเร็จในยุโรปและในอเมริกาจึงล้มเหลวในประเทศไทย (วุฒิสาร ตันไชย และคณะ, 2559:176)

การที่ประชาธิปไตยยังถูกมองว่าเป็นแนวคิดและแนวปฏิบัติที่ไม่ได้อยู่ในวิถีชีวิตหรือวัฒนธรรมไทย ทำให้การพัฒนาประชาธิปไตยในสังคมไทยตลอดระยะเวลากว่า 80 ปีที่ผ่านมาเป็นไปอย่างเชื่องช้า และหยุดชะงักเป็นระยะ ๆ ซึ่งสิ่งเหล่านี้สวนทางกับความพยายามในการสร้างรากฐานและความเข้มแข็งของสังคมประชาธิปไตยในประเทศไทย ดังนั้น การมองประชาธิปไตยแยกออกจากพื้นฐานทางวัฒนธรรมไทย จึงเป็นเรื่องที่ต้องทบทวนอย่างจริงจัง (นันทิยา ดวงภุมเมศ และนันธิดา จันทรางศุ, 2559:28-29) การเสริมสร้าง “ความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตย” เป็นการจรรโลงระบอบประชาธิปไตย ทำให้ความเป็นพลเมืองนี้สอดคล้องและฝังลึกอยู่ใน “วัฒนธรรมไทย” การสร้าง “ความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยของไทย” ต้องทำควบคู่กับการสร้าง “วัฒนธรรมไทย” อย่างไรก็ดี การปลูกฝังความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยด้วยกลยุทธ์ต่าง ๆ เช่น การฝึกอบรม การทำสื่อประชาสัมพันธ์ การสอนในห้องเรียน ฯลฯ ที่ทำมาโดยตลอดแม้จะจำเป็นแต่จะได้ผลน้อยมาก ถ้าปราศจากวัฒนธรรมที่ประชาธิปไตยด้วยเอื้อให้เกิด “ความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตย” และการปลูกฝังที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลก็ต้องอาศัยระบบการศึกษาที่มีความเป็นประชาธิปไตย (วุฒิสาร ตันไชย และคณะ, 2559:60)

จากความสำคัญของความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยของผู้นำชุมชนในอำเภอนบพิตำ จังหวัดนครศรีธรรมราช เนื่องจากอำเภอนบพิตำ เป็นอำเภอหนึ่งของจังหวัดนครศรีธรรมราช มีขนาดพื้นที่ใหญ่เป็นอันดับสามของจังหวัดนครศรีธรรมราช รองจากอำเภอทุ่งสงและอำเภอชะอวด ตามลำดับ มีพื้นที่การปกครองแบ่งเขตการปกครองเป็น 4 ตำบล 38 หมู่บ้าน 4 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และมีประชากรจำนวน 33,491 ในปัจจุบัน

ซึ่งผู้นำชุมชนจะเกิดในช่วงปี ค.ศ. 1930 จนถึงปีค.ศ. 1980 หรือมากกว่า จากข้อมูลจาก Freedom House ที่ว่าคนรุ่นหลังจะเห็นความสำคัญของประชาธิปไตยน้อยลงนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยของผู้นำชุมชนในอำเภอนบพิตำ เพื่อหาคำตอบว่าจะมีระดับความเป็นพลเมืองอย่างไร โดยเฉพาะกำนัน ผู้ใหญ่บ้านซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมาย

*ผู้ประสานงานหลัก (Corresponding Author)
E-mail : chanikarn_sai@nstru.ac.th

หนึ่งในการวิจัยมีความใกล้ชิดกับราษฎรในการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติการปกครองท้องที่ พุทธศักราช 2457 และปฏิบัติตามแนวนโยบายของรัฐ อีกทั้งยังมีฐานะเป็นตัวแทนของรัฐ ตัวแทนของราษฎรเกี่ยวกับเรื่องราวร้องทุกข์ ความเดือดร้อนของราษฎรเพื่อนำเรื่องเสนอต่อส่วนราชการ ดังนั้นความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยของกำนัน สารวัตรกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล ย่อมมีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวข้างต้น ส่วนอีกกลุ่มเป้าหมายหนึ่งในการวิจัย คือ ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งบุคคลกลุ่มนี้เป็นศูนย์กลางหรือจุดรวมของกิจกรรมภายในชุมชนเปรียบเสมือนแกนของชุมชน เป็นผู้มีโอกาสติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นมากกว่าทุกคนในชุมชน และมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของชุมชนสูงมาก ดังนั้นความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยของผู้นำชุมชนย่อมส่งผลต่อการปฏิบัติงาน รวมถึงการสร้างและพัฒนาความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยไปสู่คนรุ่นใหม่ ซึ่งจะต้องมาจากผู้นำที่มีความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยของผู้นำชุมชนในอำเภอนบพิตำ จังหวัดนครศรีธรรมราช

2. เพื่อเปรียบเทียบความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยของผู้นำชุมชนในอำเภอนบพิตำ จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยการกล่อมเกลาทางการเมือง

3. เพื่อหาข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยของผู้นำชุมชนในอำเภอนบพิตำ จังหวัดนครศรีธรรมราช

วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในวิจัย คือ กำนัน สารวัตรกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล และผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอนบพิตำ จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 188 คน

*ผู้ประสานงานหลัก (Corresponding Author)
E-mail : chanikarn_sai@nstru.ac.th

1.2 กลุ่มตัวอย่างได้จากการหากลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) ซึ่งมีระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 จำนวน 126 คน

2. วิธีได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยจะใช้วิธีการเทียบสัดส่วนจากจำนวนประชากรในแต่ละตำบลของอำเภอนบพิตำ เพื่อให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างตามที่ต้องการดังนี้

ตัวอย่างการคำนวณจำนวนกลุ่มตัวอย่างของประชากรในแต่ละตำบลของอำเภอนบพิตำ

$$\text{จำนวนกลุ่มตัวอย่าง} = \frac{(\text{จำนวนประชาชน} \times \text{จำนวนกลุ่มตัวอย่าง})}{\text{จำนวนประชากรทั้งหมด}}$$

ในการคำนวณกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีการเทียบสัดส่วนประชากรในแต่ละตำบลของอำเภอนบพิตำ เพื่อให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการของทั้ง 4 ตำบล จะใช้การเข้าสู่วิธีการคำนวณดังนี้

$$\text{จำนวนกลุ่มตัวอย่างตำบลที่ 1} = \frac{(45 \times 126)}{188}$$

$$= 30.15$$

$$\approx 30 \text{ คน}$$

ดังนั้น จำนวนกลุ่มตัวอย่างตำบลที่ 1 มาจากจำนวนประชากรในตำบล จำนวน 30 คน ส่วนตำบลอื่น ๆ จะใช้วิธีการคำนวณในทำนองเดียวกันได้จำนวนตัวอย่างในแต่ละกลุ่ม ดังนี้

ตารางที่ 1 กลุ่มตัวอย่าง

จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างในแต่ละตำบล			
ลำดับ	**ตำบล**	**ประชากร (คน)**	**กลุ่มตัวอย่าง (คน)**
1	นบพิตำ	45	30
2	กรุงชิง	53	36
3	กะหรอ	45	30
4	นาเหรง	45	30
รวม		**188**	**126**

*ผู้ประสานงานหลัก (Corresponding Author)
E-mail : chanikarn_sai@nstru.ac.th

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม แบ่ง เป็น 3 ตอน คือ 1) ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา รายได้ ตำแหน่งในชุมชน และระยะเวลาที่อยู่ในตำแหน่ง ซึ่งเป็นคำถามเป็นแบบปลายปิด (Close-ended Question) 2) ความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตย ประกอบด้วย การเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ เคารพสิทธิ เสรีภาพ และกฎกติกาของสังคมที่เป็นธรรม รวมถึงรับผิดชอบต่อตนเอง ผู้อื่น และสังคมส่วนรวม เป็นคำถามในรูปแบบคะแนนมาตราส่วนประมาณค่า (Likert Scale) ในการตอบแบบสอบถาม 3) ปัจจัยการกล่อมเกลาทางการเมือง ได้แก่ สถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา สถาบันทางการเมือง และสถาบันสื่อมวลชน เป็นแบบตรวจเช็คราย การ (Check list)

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 นำแบบสอบถามที่ได้จากแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ไปทดสอบความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่น รวมถึงการปรับแก้ภายใต้คำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วนำไปถามผู้นำชุมชนในอำเภอนบพิตำ จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง

4.2 เป็นการนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาอภิปรายผล ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และสมมติฐานในการวิจัย โดยนำแบบสอบถามที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างมาประมวลผล และวิเคราะห์เพื่อนำไปสู่ข้อสรุป อีกทั้งยังเป็นข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ โดยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์สรุปผลการวิจัย ดังนี้

5.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) วิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามตอนที่ 1 โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) การแจกแจงความถี่ (Frequency) และวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามตอนที่ 2 และตอนที่ 3 โดยใช้ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5.2 สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) วิเคราะห์เปรียบเทียบความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยของผู้นำชุมชนในอำเภอนบพิตำ จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยด้านการกล่อมเกลาทางการเมือง โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว F–test (One -Way ANOVA)

5.3 ข้อเสนอแนะจะใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) แล้วนำเสนอโดยการบรรยาย และนำข้อมูลจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ เพื่อหาแนวทางการพัฒนาความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยของผู้นำชุมชนในอำเภอนบพิตำ จังหวัดนครศรีธรรมราช

*ผู้ประสานงานหลัก (Corresponding Author)
E-mail : chanikarn_sai@nstru.ac.th

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยของผู้นำชุมชนในอำเภอนบพิตำ จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 51-60 ปี มีสถานภาพสมรส ระดับการศึกษามัธยมศึกษา มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน น้อยกว่า 20,000 บาท โดยมีตำแหน่งในชุมชนเป็นผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน และมีระยะเวลาที่อยู่ในตำแหน่งเกิน 4 ปี

1. ผลการศึกษาระดับความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยของผู้นำชุมชนในอำเภอนบพิตำ จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเป็น 4.19 หากพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า รับผิดชอบต่อตนเอง ผู้อื่น และสังคมส่วนรวม มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุดเป็น 4.23 รองลงมา เคารพสิทธิ เสรีภาพ และกฎกติกาของสังคมที่เป็นธรรม มีคะแนนเฉลี่ยเป็น 4.21 ส่วนการเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดเป็น 4.12 ตามลำดับระดับ แสดงผลดังตารางที่ 2

เกณฑ์การแปลผล โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) เพื่อใช้จัดกลุ่มความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยของผู้นำชุมชนในอำเภอนบพิตำ จังหวัดนครศรีธรรมราช แล้วนำคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามมาจัดกลุ่มโดยแบ่งระดับความคิดเห็นเป็น 3 ระดับ ดังนี้

$$\text{การหาค่าพิสัย} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด - คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนกลุ่ม}}$$

$$= \frac{5 - 1}{3}$$

$$= 1.33$$

ดังนั้น ได้ค่าพิสัยเท่ากับ 1.33

การจัดกลุ่มคะแนนตามค่าพิสัยดังกล่าว ได้แบ่งคะแนนระดับความคิดเห็นเป็น 3 ระดับ ดังนี้

ระดับคะแนน		**ระดับความคิดเห็น**
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.68 - 5.00	หมายถึง	มาก
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34 - 3.67	หมายถึง	ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 - 2.33	หมายถึง	น้อย

*ผู้ประสานงานหลัก (Corresponding Author)
E-mail : chanikarn_sai@nstru.ac.th

ตารางที่ 2 ความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยของผู้นำชุมชนในอำเภอนบพิตำ จังหวัดนครศรีธรรมราช

ความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์	4.12	0.80	มาก
2. ด้านเคารพสิทธิ เสรีภาพและกฎกติกาของสังคมที่เป็นธรรม	4.21	0.78	มาก
3. ด้านรับผิดชอบต่อตนเอง ผู้อื่น และสังคมส่วนรวม	4.23	0.71	มาก
รวมทุกด้าน	**4.19**	**0.77**	**มาก**

2. ผลการเปรียบเทียบความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยของผู้นำชุมชนในอำเภอนบพิตำ จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยการกล่อมเกลาทางการเมือง แสดงผลดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยของผู้นำชุมชนในอำเภอนบพิตำ จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยการกล่อมเกลาทางการเมือง

ความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตย					
เพศ	**n**	$\bar{X}$	**S.D.**	**t**	**Sig**
1. ชาย	93	4.21	0.52	0.43	0.96
2. หญิง	33	4.21	0.40		
อายุ					
แหล่งความแปรปรวน	**df**	**SS**	**MS**	**F**	**Sig**
ระหว่างกลุ่ม	29	8.34	0.29	1.28	0.18
ภายในกลุ่ม	97	22.48	0.23		
รวม	126	30.82			

*ผู้ประสานงานหลัก (Corresponding Author)
E-mail : chanikarn_sai@nstru.ac.th

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตย					
สถานภาพ					
แหล่งความแปรปรวน	**df**	**SS**	**MS**	**F**	**Sig**
ระหว่างกลุ่ม	4	0.19	0.06	0.25	0.85
ภายในกลุ่ม	122	30.63	0.25		
รวม	126	30.82			
ระดับการศึกษา					
แหล่งความแปรปรวน	**df**	**SS**	**MS**	**F**	**Sig**
ระหว่างกลุ่ม	5	0.88	0.22	0.89	0.47
ภายในกลุ่ม	121	29.94	0.24		
รวม	126	30.82			
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน					
แหล่งความแปรปรวน	**df**	**SS**	**MS**	**F**	**Sig**
ระหว่างกลุ่ม	5	2.80	0.56	2.40	0.04
ภายในกลุ่ม	121	28.03	0.23		
รวม	126	30.82			
ตำแหน่งในชุมชน					
แหล่งความแปรปรวน	**df**	**SS**	**MS**	**F**	**Sig**
ระหว่างกลุ่ม	8	10.75	1.53	9.03	0.02*
ภายในกลุ่ม	118	20.07	0.17		
รวม	126	30.82			

*ผู้ประสานงานหลัก (Corresponding Author)
E-mail : chanikarn_sai@nstru.ac.th

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตย					
ระยะเวลาที่อยู่ในตำแหน่ง					
แหล่งความแปรปรวน	**df**	**SS**	**MS**	**F**	**Sig**
ระหว่างกลุ่ม	5	0.81	0.20	0.81	0.51
ภายในกลุ่ม	121	30.01	0.24		
รวม	126	30.82			
ปัจจัยการกล่อมเกลาทางการเมือง					
แหล่งความแปรปรวน	**df**	**SS**	**MS**	**F**	**Sig**
ระหว่างกลุ่ม	37	15.36	0.42	2.45	0.03*
ภายในกลุ่ม	89	15.46	0.17		
รวม	126	30.82			

*P<0.05

จากตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยของผู้นำชุมชนในอำเภอนบพิตำ จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยการกล่อมเกลาทางการเมือง พบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระยะเวลาที่อยู่ในตำแหน่งที่ต่างกันมีระดับความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยไม่แตกต่างกัน ส่วนตำแหน่งในชุมชน และปัจจัยการกล่อมเกลาทางการเมืองที่ต่างกันมีระดับความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

3. ข้อเสนอแนะและแนวทางการพัฒนาความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยของผู้นำชุมชนในอำเภอนบพิตำ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยการนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยมาอภิปรายผล ประมวลผล และวิเคราะห์เพื่อนำไปสู่ข้อสรุป พบว่า ผู้นำชุมชนมีความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยอยู่ในระดับมาก ฉะนั้น แนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนา คือ การสร้างหลักสูตรอบรมระยะสั้นเพื่อพัฒนาความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยให้กับผู้นำชุมชนเพื่อเป็นต้นแบบ โดยเน้นทั้งด้านความรู้ (Knowledge) และทักษะ (Skill) แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตย การเสริมสร้าง และเพิ่มความรู้สมัยใหม่ ทั้งในด้านเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ด้านเคารพสิทธิ เสรีภาพและกฎกติกาของสังคมที่เป็นธรรม และด้านรับผิดชอบต่อตนเอง ผู้อื่น และสังคมส่วนรวม

*ผู้ประสานงานหลัก (Corresponding Author)
E-mail : chanikarn_sai@nstru.ac.th

สรุปและอภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง ความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยของผู้นำชุมชนในอำเภอนบพิตำ จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า

1. ระดับความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยของผู้นำชุมชนในอำเภอนบพิตำอยู่ในระดับสูง สอดคล้องกับงานวิจัยของปรมต วรรณบวร สุรพล สุยะพรหม และบุษกร วัฒนบุตร (2560:บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องความเป็นพลเมืองเพื่อการส่งเสริมประชาธิปไตยในท้องถิ่น ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน เนื่องจากเป็นคุณสมบัติเบื้องต้นของบุคคลที่จะเป็นผู้นำไม่ว่าจะเป็นผู้นำขององค์กรใดก็ตาม รวมถึงผู้นำชุมชนในงานวิจัยฉบับนี้ จะต้องตระหนักรู้ถึงคุณค่าและความสำคัญของศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของสมาชิกในสังคม รวมถึงเคารพสิทธิ เสรีภาพ และกฎกติกาที่เป็นธรรมในสังคม อีกทั้งต้องรับผิดชอบต่อตนเอง ต่อผู้อื่น และสังคม เพราะถ้าผู้นำไม่สามารถมองเห็นคุณค่าดังกล่าวแล้ว ย่อมไม่ได้รับการยอมรับ และไม่สามารถได้รับการเลือกตั้งเป็นผู้นำชุมชนได้ ซึ่งจากผลการวิจัยจะเห็นได้ว่ามีผู้นำชุมชนในอำเภอนบพิตำบลส่วนใหญ่มีระยะเวลาที่อยู่ในตำแหน่งมากกว่า 4 ปี

นอกจากนี้ระดับความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยของผู้นำชุมชนในอำเภอนบพิตำ ยังถูกควบคุมจากประมวลจริยธรรมของผู้นำชุมชุม ซึ่งได้แก่ ประมวลจริยธรรมสำหรับกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล และประมวลจริยธรรมข้าราชการการเมืองท้องถิ่นฝ่ายบริหาร โดยเนื้อหาของประมวลจริยธรรมดังกล่าว ก็จะมีเนื้อหาเกี่ยวกับความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยด้วย เช่น ระบุว่า ยึดมั่นในอุดมการณ์นักปกครอง กล้าตัดสินใจและยืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม ประกอบด้วย (1) ยึดมั่นในอุดมการณ์นักปกครอง มุ่งมั่นบำบัดทุกข์บำรุงสุข เพื่อให้ประชาชน ทุกข์น้อยลงและสุขมากขึ้น ด้วยความจริงใจ เสียสละ ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลางในการปฏิบัติงาน (2) ยืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้อง กล้าคัดค้านในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ไม่ยอมกระทำในสิ่งที่ไม่เหมาะสมกล้าเปิดเผยหรือรายงานการทุจริตประพฤติมิชอบต่อผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ อีกทั้งยังระบุว่า ปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติ ประกอบด้วย (1) เคารพและให้เกียรติประชาชนทุกคนอย่างเสมอภาค เป็นธรรม และไม่เลือกปฏิบัติโดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิเสรีภาพ และความเท่าเทียมกันของบุคคล (2) ให้บริการและช่วยเหลือประชาชนที่มาติดต่อขอรับบริการอย่างเท่าเทียมด้วยความสุภาพมีน้ำใจ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี เป็นต้น

*ผู้ประสานงานหลัก (Corresponding Author)
E-mail : chanikarn_sai@nstru.ac.th

2. ผลการเปรียบเทียบความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยของผู้นำชุมชนในอำเภอนบพิตำ จังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา ระยะเวลาที่อยู่ในตำแหน่งที่ต่างกัน มีระดับความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยไม่แตกต่างกัน มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของปราณี ชารี และวิยุทธ์ จำรัสพันธ์ (2556:บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่อง ความเป็นพลเมืองของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองม่วง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชศรีมา แต่ปัจจัยส่วนบุคคลในประเด็นรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ตำแหน่งในชุมชน ต่างกัน มีความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยที่แตกต่าง ทั้งนี้เพราะตำแหน่งที่มีบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบสำคัญในชุมชนได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยผลการศึกษาพบว่า ผู้ใหญ่บ้านมีความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยมากที่สุด เนื่องจากผู้ใหญ่บ้านเป็นตำแหน่งที่ทำงานใกล้ชิดประชาชนมากที่สุดและการได้มาซึ่งตำแหน่ง ก็มาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน มีระยะเวลาดำรงตำแหน่งจนถึง 60 ปี จึงได้รับการกล่อมเกลาจากสถานบันต่าง ๆ อาทิ สถาบันทางการเมือง สถาบันสื่อมวลชน รวมถึงสถาบันการศึกษาอย่างต่อเนื่อง และปัจจัยการกล่อมเกลาทางการเมืองที่ต่างกันมีระดับความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นริศ จันทวรรณ (2560:บทคัดย่อ) ที่ว่า “กระบวนการกล่อมเกลาทางการเมืองมีความสัมพันธ์กับความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตย” จากการได้รับการกล่อมเกลาจนมีความรู้ ความเข้าใจ และเกิดทักษะความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยมากกว่าตำแหน่งกำนันซึ่งมาจากการเลือกตั้งจากผู้ใหญ่บ้าน รวมถึงตำแหน่งผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นแม้จะมีการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน แต่มีวาระการดำรงตำแหน่งแค่ 4 ปี ดังนั้นความต่อเนื่องในการเรียนรู้จนเกิดความเข้าใจ และเกิดทักษะความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยจึงน้อยกว่า และงานวิจัยของมานิตตา ชาญไชย (2559:บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ความเป็นพลเมืองกับการบริหารจัดการตนเองของชุมชนไทย แสดงให้เห็นว่า “ลักษณะของความเป็นพลเมืองและคุณลักษณะที่ดีของความเป็นพลเมือง ไม่ใช่สิ่งที่เกิดขึ้นเอง ตามธรรมชาติ แต่มนุษย์จะมีความเป็นพลเมืองได้โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้และการอบรมขัดเกลาจากสังคม”

3. แนวทางในการพัฒนาความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยของผู้นำชุมชนในอำเภอนบพิตำ จังหวัดนครศรีธรรมราช คือ การสร้างหลักสูตรอบรมระยะสั้นเพื่อพัฒนาความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยให้กับผู้นำชุมชนต้นแบบ โดยเน้นทั้งด้านความรู้ (Knowledge) และทักษะ (Skill) ที่เกี่ยวข้องกับความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตย เพื่อให้สอดคล้องกับ

*ผู้ประสานงานหลัก (Corresponding Author)
E-mail : chanikarn_sai@nstru.ac.th

สังคมในปัจจุบัน โดยใช้หลักการของระบอบประชาธิปไตย (สมบัติ ธำรงธัญวงศ์, 2553:หน้า 247 249) 1) หลักอำนาจอธิปไตยของปวงชน (popular sovereignty) 2) หลักเสรีภาพ (liberty) 3) หลักการเสมอภาค (equality) 4) หลักกฎหมาย (rule of law) และ 5) หลักเสียงข้างมาก (majority rule) ในเรื่องดังต่อไปนี้

1. ทักษะในการเสาะแสวงหาความรู้ จากแหล่งข้อมูลที่มีอยู่
2. ทักษะเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์
3. ทักษะการเคารพสิทธิ เสรีภาพและกฎกติกาของสังคมที่เป็นธรรม
4. ทักษะการรับผิดชอบต่อตนเอง ผู้อื่น และสังคม
5. ทักษะการยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น
6. ทักษะการให้เหตุผลแย้ง
7. ทักษะการแก้ปัญหา
8. ทักษะการปรับตัวเข้ากับสถานการณ์
9. ทักษะทางสังคมและการจัดการ
10. ทัศนะเชิงวิพากษ์

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่อง ความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยของผู้นำชุมชนในอำเภอนบพิตำ จังหวัดนครศรีธรรมราช ทำให้ทราบถึงระดับความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยของผู้นำชุมชน และความแตกต่างของความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยของผู้นำชุมชนที่จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยการกลอมเกลาทางการเมือง ฉะนั้นเพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยของผู้นำชุมชน จึงมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1) ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1.1 สถาบันที่เกี่ยวข้องกับการกล่อมเกลาทางการเมือง อันได้แก่ สถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา สถาบันทางการเมือง และสถาบันสื่อมวลชน ต้องตระหนักในบทบาทหน้าที่ในการกล่อมเกลาความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตย เพราะมีหน้าที่ร่วมกัน

1.2 สถาบันสื่อมวลชนในยุคดิจิทัล ควรใช้ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในการสร้างและพัฒนาความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยให้กับผู้นำชุมชนในทุกช่องทางในการสื่อสาร

*ผู้ประสานงานหลัก (Corresponding Author)
E-mail : chanikarn_sai@nstru.ac.th

1.3 การเรียนรู้และพัฒนาความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยของผู้นำชุมชนสามารถกระทำและเพิ่มทักษะได้ตลอดชีวิต

1.4 ผู้นำชุมชนควรปฏิบัติตนให้มีความ

2) ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

ประเด็นที่น่าสนใจและควรทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยของนักการเมืองท้องถิ่น

2.2 บทบาทของสถาบันทางสังคมกับการกล่อมเกลาความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยของประชาชน

2.3 บทบาทสื่อมวลชนในยุคดิจิทัลต่อการสร้างและพัฒนาความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตย

เอกสารอ้างอิง

กานท์กลอน รักธรรม. (2560). **ผลวิจัยชี้ประชาธิปไตยทั่วโลก**. ค้นเมื่อ กันยายน 9, 2561, จาก https://Themomentum.

นันทิยา ดวงภูมิเมศล และคณะ. (2559). **ประชาธิปไตยในวิถีไทยความเข้าใจเพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชนสู่สังคมสุขภาวะ**. นครปฐม: ศูนย์ภารตะศึกษา สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย มหาวิทยาลัยมหิดลมหาวิทยาลัยมหิดล**.**

นริศ จันทวรรณ. (2560). ความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตย:กรณีศึกษานักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงระดับปริญญาตรี ส่วนกลาง. **วารสารวิชาการ**, 7 (1), 103–113

ปรมต วรรณบวร และคณะ. (2560). ความเป็นพลเมืองเพื่อการส่งเสริมประชาธิปไตยในท้องถิ่น. **มจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์**, 6 (2), 85-100

ปรานี ชารี และวิยุทธ์ จำรัสพันธ์. (2556). **ความเป็นพลเมืองของประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองม่วง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชศรีมา** (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิตมหาบัณฑิต). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

มานิตตา ชาญไชย. (2559). ความเป็นพลเมืองกับการบริหารจัดการตนเองของชุมชนไทย. **วารสารรัฏฐาภิรักษ์**, 59 (1), 78-95

วุฒิสาร ตันไชย และคณะ. (2559). **ประชาธิปไตยไทยในทศวรรษใหม่**. กรุงเทพมหานคร: สถาบันพระปกเกล้า.

*ผู้ประสานงานหลัก (Corresponding Author)
E-mail : chanikarn_sai@nstru.ac.th

ผู้เขียน

ชนิกานต์ ใสยเกื้อ*

อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

เลขที่ 1 หมู่ที่ 4 ตำบลท่างิ้ว อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช 80280

E-mail: chanikarn_sai@nstru.ac.th

ธารินี จริยาปยุกต์เลิศ

อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

เลขที่ 1 หมู่ที่ 4 ตำบลท่างิ้ว อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช 80280

จุมพล หนิมพานิช

อาจารย์ประจำโครงการทวิปริญญาโททางรัฐประศาสนศาสตร์และบริหารธุรกิจ

คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

2086 ถนนรามคำแหง แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร 10240

*ผู้ประสานงานหลัก (Corresponding Author)

E-mail : chanikarn_sai@nstru.ac.th

The Democratic Regime Community Leaders Citizenship in Nopphitam District of Nakhon Si Thammarat Province